

[Handelsministeren.]

man, når man overhovedet er under tilsyn, først får priserne godkendt. Om pågældende branches virksomheder skal være under tilsyn eller ej, er de jo til en vis grad — ja, jeg kan sige næsten helt og holdent — selv herre over gennem de trufne aftalers karakter.

Det er i dag blevet fremhævet, at der om dette spørgsmål er blevet indgået et forlig mellem de fire gamle partier. Jeg havde ikke på det tidspunkt sæde her i salen, og jeg kender for så vidt kun meget lidt til dette forligs forhistorie, men det forekommer mig, at et forlig altid kun kan holde en vis tid.

Det er endvidere blevet sagt både af det ærede medlem hr. Weikop og af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at dette forslag vil føre til en meget betydelig udvidelse af det administrative arbejde. Jeg kan hertil sige, at efter de oplysninger, der foreligger for mig fra folk, der har med dette arbejde at gøre i det daglige, vil der ikke ske nogen udvidelse af det administrative apparat, idet man alligevel må foretage disse undersøgelser, hver eneste gang en anmeldelse kommer ind, for at se, om lovens betingelser er overholdt. Det eneste, der nu skal ske, er, at man ikke kan foretage forhøjelserne på forhånd.

Det er blevet sagt i dag, at man jo ikke kender, om tiden er den rette til at gennemføre en sådan lovgivning. Det er selvfølgelig rigtigt, at vi ikke i øjeblikket er inde i en periode med stærkt stigende priser, heldigvis, kan man tilføje; men vi må vel også have lov at sige ud fra de erfaringer, vi har fra fortiden, at priser kan ændres med meget kort varsel, og selv om vi i dag heldigvis ikke synes at være inde i en prisstigningsperiode, er der ingen af os, der kan vide, hvor vi er henne bare om et par måneder.

Når det ærede medlem hr. Weikop undrede sig over, at jeg kunne fremsætte et sådant forslag, og som basis for sin undren henviste til, hvad jeg tidligere har arbejdet med, må jeg sige, at jeg ikke helt forstår dette. Hvis det ærede medlem havde fulgt mig i min virksomhed, ville han have lagt mærke til, at jeg altid har været en meget stor tilhænger af frihed inden for næringslivet, men en frihed, der skulle være be-

tinget af, at der foreslå en effektiv konkurrence. Når der foreligger en konkurrence, som man kan være sikker på holder priserne nede, således at omkostningerne bliver dækket og der bliver en rimelig fortjeneste, finder jeg, det vil være meningsløst at foretage indgreb. Men vi må jo ikke glemme, at denne lov netop omhandler de tilfælde, hvor en sådan fri konkurrence ikke eksisterer. Jeg har, tror jeg at kunne sige, adskillige gange i min virksomhed tidligere fremhævet, hvordan det, når den frie konkurrence ikke eksisterer, er aldeles nødvendigt, at staten har indsigt med prisdannelsen; og det er denne indsigt, der med dette lovforslag udvides en smule.

Jeg er blevet spurgt ligeledes af det ærede medlem hr. Weikop, i hvilken grad dette lovforslag er noget, der skal tvinges igennem. Det undrer mig egentlig, at det ærede medlem vil stille dette spørgsmål. Jeg vil dog tro, at han kender de radikale så meget, at han ved, de altid er indstillet på at lytte til andre og modtage gode råd, og kan de radikale blive overbevist, skal de være de første til at forsøge at få lovforslagene ændret.

Endelig har man været inde på spørgsmålet om monopolrådets forretningsudvalg. Jeg har indtryk af, at det er noget, der ofte bliver fremhævet. Så vidt jeg forstår det, blev det i sin tid overladt til ministeren at bestemme, om et sådant forretningsudvalg skulle eksistere, og efter hvad jeg har fået oplyst, har det vist sig at være overordentlig praktisk for monopolrådets daglige arbejde at have et sådant forretningsudvalg. Indtil jeg bliver overbevist om noget andet, vil jeg følge det indtryk, jeg har fået, nemlig at det er praktisk, og jeg har ikke til hensigt at stille noget forslag om at ophæve dette forretningsudvalg; jeg kan endda meddele, at jeg lige har udnævnt et tredje medlem til det.

Per Hækkerup: Over for det ærede medlem hr. Weikops spørgsmål om, i hvilken udstrækning dette lovforslag kunne ændres, vil jeg gerne sige, at nu oplever vi for anden gang i dag, at de to oppositionspartiets vilje til forhandling kun finder udtryk i det negative, at de ikke agter at medvirke til lovforslagenes gennemførelse. Det bliver naturligvis et meget spinkelt